

ברוח הקדש, כמו שנאמר
(שמואל-א' א) והנער שמואל משרת
את ה'.

בא וראה, כל זמן שהיה יהושע
אצל משה, היה לומד ויונק
מתוך האהל ולא פוחד. אחר
שנפרד ממשה והיה לבדו, מה
כתוב? (יהושע ה) ויפל יהושע אל
פניו ארצה וישתחו. שלא היה
יכול להסתפל. וזה משליח אחד,
כל שכן ממקום אחר.

לאדם אחד שהפקיד אצלו
המלך כלי זהב ואבנים יקרות.
כל זמן שנמצאים אצלו, השמש
של ביתו אוהז בהם ומסתפל
בהם. כיון שהסתלק אותו אדם
מהעולם, לא השאיר המלך אצל
השמש כלום, ואחז את פקדונו.
אמר אותו שמש: אוי על מה
שאבדתי. בימי אדוני היו כל
אלה בידי.

כך יהושע, בימי משה היה יונק
בכל יום מתוך האהל ולא פוחד.
אחר שנפטר, ויפל יהושע על
פניו. ואני, משום שאני מצוי
בתוכם, אסתפל בדברי התורה
ולא אפחד. אחר שאפרד מהם,
ולא אוכל להסתפל לבדי.

עוד פתח ואמר, ושונתם לבניך
ודברת בם וגו'. כמו שנאמר
(תהלים מה) חציו שנונים. שצריך
אדם לתדד דברי תורה לבנו
פחריב שהיא שנונה בשני
הצדדים, כדי שיכניס לו החדוד
והשמחה בתורה, ולא ימצא לבו
בטפשות. ודברת בם, כל דברי
התורה, לכל אחד ואחד יש לו
דרך לבדו. ודברת בם? ! ותדבר
היה צריך לו לכתב! אלא צריך
אדם להנהיג עצמו בהם,
ולהנהיג עצמו שלא יסטה לימין
ולשמאל.

בשבתך בביתך, להנהיג עצמו
בביתו בדרך ישרה ובדרך

לאסתפל א ברוח קדשא, כמה דאת אמר (שמואל
א' א) והנער שמואל משרת את יי'.

הא חזי, כל זמנא דהוה יהושע לגבי דמשה,
הוה אוליף ויניק מתוך האהל, ולא
דחיל. בתר דאתפרש ממשה, והוה בלחודוי,
מה כתיב, (יהושע ה) ויפול יהושע על פניו ארצה
וישתחו, דלא הוה יכיל לאסתפל, והאי מחד
שליחא, כל שפן מאתר אחרא.

לבר נש, דאפקיד מלפא גביה מאני דהב
ואבני יקר, כל זמנא דמשתפחי גביה,
שמשא דביתיה, אחיד בהו ואסתפל בהו.
כיון דסליק ההוא בר נש מעלמא, לא שביק
מלפא לגבי שמשא כלום, ואחיד פקדונא
דיליה. אמר ההוא שמשא, ווי דאבדית.
כיומוי דמארי, כל אלן הו בידוי.

כך יהושע, כיומוי דמשה הוה יניק בכל
יומא מתוך האהל, ולא דחיל. בתר
דשכיב, ויפול יהושע על פניו. ואנא בגין
דאנא שכיח בגוויכו, אסתפל במלי
דאורייתא, ולא אהא דחיל. בתר דאתפרש
מנניכו, ולא איכול לאסתפל בלחודאי.

הו פתח ואמר, (דברים ו) ושונתם לבניך ודברת
בם וגו'. כמה דאת אמר (תהלים מה) חציו
שנונים. דבעי בר נש לחדדא מלי דאורייתא
לבריה, פחרפא דאיהו שננא בתרי סטרוי,
בגין דייעול ליה חדודא וחדוה באורייתא,
ולא ישתפח לביה בטפשותא. ודברת בם, כל
מלין דאורייתא, כל חד וחד אורחא ליה
בלחודוי. ודברת בם, ותדבר מיבעי ליה. אלא
בעי בר נש לאנהגא גרמיה בהו, ולא תנהגא
גרמיה, דלא יסטי לימינא ולשמאלא.

בשבתך בביתך, לאנהגא גרמיה בביתיה
בארץ מישר ובארץ תקוונא,